

LA MEVA HISTÒRIA PERSONAL FA LA HISTÒRIA DE LA COMPANYIA

Tema 1

"Déu i Pare,
Em vas consagrar des del moment del meu baptisme a l'Església,
i el teu amor em va portar a seguir el teu Fill Jesús
en una entrega total.
Guidat pel teu Esperit,
Em sento cridat a viure en unió amb Jesús
i a participar en comunitat en la seva Missió evangelitzadora [...] Art. 15

INTRODUCCIÓ

En aquest **primer tema**, se'ns convida a cadascú a:

- **RECORDAR** la nostra pròpia història espiritual, reconeixent-hi la presència del Senyor.
- **SER CONSCIENT** que «la meva història de salvació» forma part de la «Història de la Companyia».
- **COMPARTIR** "alguna cosa" de les nostres històries personals amb la comunitat..

*Això implica un **exercici doble**: pregària personal i conversa espiritual en comunitat. Com que és un tema tan vital, recomanem reservar un temps personal per a la part de «preparar el cor» abans de la reunió comunitària.*

PREPARACIÓ DEL COR

TEMPS PERSONAL per RECORDAR la teva història de salvació i ADONAR-TE que la teva història forma part de la història de la Societat. Aquest exercici requereix molt de temps (o diverses sessions).

Tornar-vos CONSCIENTS de la PRESENCIA del Senyor, amb qui aneu a recordar (fer-vos-ho al cor) la vostra història de relació amb Ell a la Companyia.

Algunes suggerències per a «recordar»:

➔ **VISUALITZA** la teva història, des dels teus primers anys a la família... **RECONeix** les diferents etapes de la teva relació amb Déu i/o de seguiment de Jesús a la Societat. L'inici de la fórmula de vots et pot ajudar:

- *"Em vas consagrar pel baptisme a l'Església"... Què significa per a mi aquesta consagració baptismal?*
- *"El teu amor em va atraure a seguir el teu Fill Jesús"... Com va sorgir aquesta "atracció" per Jesús? Com vaig viure llavors i com visc ara aquest desig de seguir-lo "en entrega total"?*

➔ **RECORDA** llocs, persones, "missions", circumstàncies, paraules o frases... que siguin especialment significatives. "Alguna cosa" que t'ajudés a sentir-te "en la Companyia"...

➔ **FORMULA**, en una frase breu, l'experiència que recordes d'algunes de les etapes o d'un moment molt significatiu.

➔ Quan acabis... **AGRAEIX** al Senyor la història que ha estat teixint amb tu.

ENS REUNIM

Podem començar la reunió comunitària RECITANT JUNTS el començament de la Fórmula de la Professió.

**Déu Pare,
Em vas consagrar des del baptisme a l'Església,
i el teu amor em va atraure a seguir el teu Fill Jesús
en entrega total.
Guidat pel teu Esperit,
Em sento cridat a viure en unió amb Jesús
i a participar en la comunitat de la seva Missió evangelitzadora [...] Art. 15**

En silenci, aprofundim una mica més en el significat del que hem recitat.

- **«Guiat pel teu Esperit»...** He permès que l'Esperit guiï la meva vida?
- **"Viure en unió amb Jesús"...** Què significa això per a mi avui?
- **"Participar en la comunitat de la teva Missió Evangelitzadora"...** què signifiquen aquestes paraules per a mi avui, en aquest moment, en aquest context on em trobo i en aquests 150 anys de l'aniversari de la missió de la Companyia de Santa Teresa?

CAUNADAS Nº 962

La cançó EXPRESSA i MOTIVA el que anem a COMPARTIR: La VIDA de cadascun de nosaltres, la nostra riquesa personal, les nostres peculiaritats... Passos diferents, moments significatius diferents... Però TOTS hem estat cridats pel mateix Senyor. Estem d'acord a seguir Jesús a la Companyia i tots formem la HISTÒRIA DE LA COMPANYIA en les darreres dècades.

Cada una té la seva pròpia crida,
cada un amb la seva pròpia perspectiva,
amb la seva manera d'ésser
i la seva manera d'estimar,
caduna amb les seves pròpies caunadas.

Un passat diferent,
un futur per compartir...
I malgrat les nostres diferències,
allò que ens ha portat fins aquí pesa més.

DÉU M'HA DAT GERMANES,
UN REGAL PER A LA MEVA FEBLESA,
PERQUÈ EL REGNE NO ES VIU SOL,
ES CONSTRUÏX EN COMUNITAT (repeteix)

COMPARTIM LES NOSTRES HISTÒRIES

"Comparteixim qui som i què vivim. Donem la benvinguda amb gratitud i valorem el do que cada germana és" (Art 23).

En aquest punt, compartim allò que hem pregat, pel que hem donat gràcies i que hem recordat personalment a la primera part d'aquesta fitxa de treball: «Preparem els nostres cors». Abans de començar, és una bona idea establir **un «temps màxim»** (2, 3 o 4 minuts) per a la intervenció de cada germana. És molt important crear un **ambient d'ESCOLTA ATENTA** a cada germana.

CONCLUSIÓ

Al final

- Es pot formar un segon cercle (si hi ha temps i ho desitgem) per compartir reflexions sobre el que s'ha escoltat.
- O simplement acabar amb una CANÇÓ SIGNIFICATIVA per a la comunitat. Per exemple:

Conducidas por tu Espíritu (Carmen Cañada), **Mantener viva la Memoria de Jesús** (Isabel Toyos), **El Amor es todo lo que tenemos** (Carmen Cañada), **Te damos gracias** (Cristóbal Fones), **Hoy, Señor, te daré las gracias por mi vivir** (Brotos de Olivo)

TEXTOS PER A LA REFLEXIÓ

El llibre La vida de Santa Teresa és un exercici de MEMÒRIA i AGRAÏMENT al Déu de Jesús, la Presència del qual l'ha acompanyada des de la infància, tot i que la Teresa ho descobreix més tard. Sant Enric també ens va deixar les Notes sobre les misericòrdies del Senyor, una relectura fidel de la seva vida, inspirada per Santa Teresa. Però potser l'exercici de memòria agraiïda més inspirador d'Henry es troba en el Pròleg de les Tres Petites Flors a la Verge de Montserrat. En diàleg amb Maria, Henry recorda, és a dir, fa passar pel seu cor, els moments més transcendents de la seva vida, viscuts precisament allà, a Montserrat.

DEL LLIBRE LA VIDA DE TERESA DE JESÚS

"Moltes vegades he pensat amb admiració en la gran bondat de Déu i la meva ànima s'ha omplert d'alegria en veure la seva gran magnificència i misericòrdia [...]. Per molt viles i imperfectes que fossin les meves obres, el meu Senyor les va millorar i perfeccionar i els va donar valor" (V 4,10b).

"Si hagués de parlar sovint de la manera com el Senyor m'ha tractat en aquests primers dies, no sabria com expressar el que li dec [...]. Beneït sigui per sempre aquell que ha patit tant per mi. Amén" (V 4,11).

Confia en la bondat de Déu, que és més gran que tot el mal que puguem fer, i Ell no recorda la nostra ingratitud quan nosaltres, coneixent-nos a nosaltres mateixos, volem tornar a la seva amistat [...].

Recorda les seves paraules i mira el que ha fet per mi, perquè primer em vaig cansar d'ofendre'l, i llavors Sa Majestat va deixar de perdonar-me. Ell no es cansa mai de donar, ni les seves misericòrdies es poden esgotar. No ens cansem de rebre" (V 19,17 final).

"Quan la meva ànima va arribar al punt en què Déu em va concedir aquesta gran misericòrdia, els meus problemes van cessar, i el Senyor em va donar la força per superar-los [...]. Tot va ser un mitjà perquè conegués Déu millor, l'estimés i veiés el que li devia i lamentés el que havia estat. Vaig entendre bé que això no venia de mi, ni l'havia guanyat amb la meva diligència. Sa Majestat m'hi havia donat la força només per la seva bondat" (V 21,12 final).

«Que us plagui, Bona meva, que arribi un temps en què us pugui retornar alguna cosa del que us dec [...]. Enfortiu la meva ànima i disposeu-la primer, Bona de totes les bones i meu Jesús, i després ordeneu-me maneres de fer alguna cosa per vos, perquè ningú no pateix tant i no paga res» (V 21,5).

DEL PRÒLEG DE TRES FLORECILLAS: «A MARIA DE MONTSERRAT», D'ENRIC D'OSSÓ

"...Sola, i per camins difícils, vaig arribar als vostres peus. Quina cansança del món! Als vostres peus vaig trobar la pau que havia perdut... Al costat del tron de les vostres misericòrdies, em vaig despertar com d'un son profund... Vaig trobar la meva vocació. Em vau guiar, tot i que no recordo com. Estel dels mars, Estel del matí, de Catalunya! Vau brillar als meus ulls, vaig seguir la vostra llum, i quan em vau mostrar Jesús, el fruit beneït del vostre ventre, quan el vaig veure tan graciós i bell, vaig dir: Sempre pertanyeré a Jesús, el seu ministre, el seu apòstol, el seu missioner de pau i amor [...]. Al teu altar vaig celebrar la meva primera Missa, el dia del Rosari, tretze a s després [...] Van passar cinc anys i no vaig venir sola: altres filles criades a l'ombra de Teresa de Jesús van pujar aquesta muntanya..." (EEO III, 194-7).